

Κυριακή 14 Ἰουνίου.

(Α΄ Ματθαίου).

Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων.

(Μτθ. 10, 32 – 33, 37 – 38 καί 9, 27 – 30).

Μετά τό κλείσιμο τῆς ἀναστάσιμης περιόδου καί τό ἐπιστέγασμά της μέ τή μεγάλη ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς, σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία ἔρχεται νά μᾶς βάλει νά ἑορτάσουμε τήν ἑορτή τῶν Ἁγίων Πάντων σάν ἓνα τελικό συμπέρασμα, σάν τό τελικό δίδαγμα τοῦ πνευματικοῦ ἀγώνα πού κάνει ὁ κάθε πιστός.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι εἶναι τά πρόσωπα ἐκεῖνα πού ἀγάπησαν καί ἀγαπήθηκαν ἀπό τό Θεό ἄνευ μέτρων καί ὀρίων. Αὐτή ἡ ἀγάπη δέν ἔμεινε σέ ἐπίπεδο θεωρητικό καί πνευματικό. Εἶναι μία ἀγάπη πρακτική, πού ἐκδηλώθηκε

κάθετα πρὸς τὸ Θεὸ μέ τὴν ἄσκησι τοῦ σώματος καὶ τὴν προσευχὴ καὶ ὀριζόντια πρὸς τὸ συνάνθρωπο μέ τὴ συμπαράστασι, τὴ θυσία καὶ τὸ ἄδειασμα.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι εἶναι ἡ ἀνατολή τοῦ κόσμου. Τὸ δειλινὸ πού ἔφυγαν οἱ πρωτόπλαστοι ἀπὸ τὴν Ἐδέμ ξεκίνησε ἡ ἀσέληνη νύκτα τῆς ἁμαρτίας. Ὁ ἄνθρωπος πορεύθηκε μέσα στὸ σκοτάδι τῆς ἀνυπακοῆς καὶ τῆς κακίας γιὰ ἀμέτρητους αἰῶνες. Ἔκανε ἄλματα στὴ γνώσι, στὴν τεχνολογία καὶ στὸν πολιτισμὸ, ἀλλὰ ποτέ δὲν κατάφερε νὰ δραπετεύσει ἀπὸ τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας. Γι' αὐτὸ τὰ ἐπιτεύγματα καὶ οἱ ἐπιδόσεις του, ἀντὶ νὰ τοῦ φέρουν χαρὰ καὶ ἐλπίδα, τὸν γέμισαν μέ ἀπελπισία, ἀρρώστιες καὶ θάνατο. Οἱ Ἅγιοι εἶναι ἡ ἀνατολή ἑνὸς καινούριου κόσμου. Εἶναι τὰ πρόσωπα αὐτὰ πού μέ τὴ ζωὴ τους μᾶς ὑπενθυμίζουν ὅτι ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη πραγματικότητα, πέρα ἀπ' αὐτὴ πού ἀντιλαμβανόμαστε μέ τίς αἰσθήσεις μας. Εἶ-

ναι ἡ πραγματικότητα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ ἐμπειρία τῆς ἀληθινῆς χαρᾶς, τῆς ἐλπίδας καί τῆς παρηγοριᾶς πού ἀνατέλλει μέσα στόν κάθε ἄνθρωπο, ὅταν προσανατολίζει τήν ὑπαρξή του πρὸς τήν ἀγάπη, τή γνώση καί τή δόξα τοῦ Θεοῦ.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι εἶναι ἐπίσης ἡ φωτιά τοῦ κόσμου. Εἶναι ἡ φωτιά πού καθαρίζει, πού καθοδηγεῖ καί πού παρηγορεῖ. Μέ τή ζωή καί τό παράδειγμά τους οἱ Ἅγιοι ὑπογραμμίζουν τή βρωμιά πού μένει στήν ὑπαρξή μας ἀπό τήν πτώση στήν ἁμαρτία καί ἀπό τά ἀμέτρητα λάθη μας. Οἱ Ἅγιοι δέν ὑπῆρξαν ἀναμάρτητοι. Ἦταν κι ἐκεῖνοι θύματα τῆς ἁμαρτίας καί τοῦ κακοῦ. Ἔζησαν, ὅμως, τόν ἀγώνα τῆς μετάνοιας. Ἐκαναν τή μετάνοια τρόπο ζωῆς. Ἡ δική τους πρακτική μετάνοια εἶναι ἡ φωτιά πού καθαρίζει, πού καθοδηγεῖ καί πού παρηγορεῖ τόν κάθε ἁμαρτωλό πού ἀποφασίζει νά τούς μιμηθεῖ. Δέν καλούμαστε νά μιμηθοῦμε δουλικά καί ἀδιάκριτα τή ζωή

τῶν Ἁγίων, διότι ὁ χρόνος δέ γυρίζει πίσω καί δέν μπορούμε νά ζήσουμε στίς ἴδιες συνθήκες μ' ἐκείνους. Καλούμαστε νά μιμηθοῦμε τή μετάνοιά τους. Νά αντιγράψουμε τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο πολέμησαν τά πάθη, τή θερμότητα μέ τήν ὁποία προσευχήθηκαν, τή διάθεση μέ τήν ὁποία προσήλθαν στά σωστικά μυστήρια, τήν ἀγάπη μέ τήν ὁποία ἀγκάλιασαν τούς διπλανούς τους.

Ὅλοι οἱ Ἅγιοι, τέλος, εἶναι τό καταφύγιο τοῦ κόσμου. Πολλές φορές ὁ ἄνθρωπος βρίσκεται μπροστά σέ ἀδιέξοδα καί σέ καταστάσεις πού τόν φορτώνουν μέ ἀπελπισία. Οἱ καταιγίδες τῆς καθημερινότητας καί οἱ ἐπιπτώσεις τῶν ἀμέτρητων λαθῶν του τόν φέρνουν σέ ἀμηχανία καί σέ ἀπορία. Ζητάει ἕνα καταφύγιο, μία παρηγοριά, μία διέξοδο, ἕνα μαντήλι νά τοῦ σκουπίσει τά μάτια, ἕνα χᾶδι νά τοῦ τρίψει τήν πλάτη. Αὐτό εἶναι οἱ Ἅγιοι. Εἶναι τό ποθούμενο καταφύγιο τοῦ κάθε κατατρεγμένου. Εἶναι τό λιμάνι τοῦ κά-

θε ναυαγοῦ. Εἶναι τό θεραπευτήριο τοῦ κάθε ἀρρώστου. Εἶναι ἡ ἀνοιχτή ἀγκαλιά γιά τόν κάθε πονεμένο. Μέ τό ἦθος τῆς ζωῆς τους καί τή δύναμη τῆς προσευχῆς τους γίνονται τό ἀποκούμπι τῆς ἀνθρωπότητας. Ἀμέτρητες εἶναι οἱ θαυματουργικές τους ἐπεμβάσεις. Ἡ μέριμνά τους εἶναι ἀνύστακτη καί ἡ βοήθειά τους εἶναι ἀκένωτη. Ἐμαθαν νά ἀγαποῦν καί νά προσφέρουν ὅσο ζοῦσαν στόν κόσμο καί συνεχίζουν αὐτή τήν προσφορά καί τήν ἀγάπη καί τώρα πού ἀναπαύονται στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ. Οἱ Ἅγιοι εἶναι ἕνα καταφύγιο μυστικό ἀλλά σίγουρο. Ἐχουν τίς λύσεις γιά ὅλα τά προβλήματα, ἀρκεῖ ὁποῖος τρέχει κοντά τους νά εἶναι ἔτοιμος νά δεχθεῖ αὐτές τίς λύσεις.

Χαιρόμαστε σήμερα πού τιμοῦμε ὅλους τούς Ἁγίους. Μέ τήν τιμή αὐτή καλούμαστε νά τούς μιμηθοῦμε καί νά συνοδοιπορήσουμε μαζί τους. Ἐκεῖνοι εἶναι ἡ ἀνατολή τοῦ κόσμου. Μιμούμενοι τόν πόθο τους γιά τό Θεό, τήν ἀγάπη τους γιά τό συνάνθρωπο, τόν

ἀγώνα τῆς μετανοίας τους ἅς γίνουμε κι ἐμεῖς
ἡ ἀνατολή, ἡ φωτιά καί τό καταφύγιο τῆς
ἐποχῆς μας, γιά νά ὑμνοῦμε καί νά δοξάζου-
με μέ τήν ὑπομονή μας τό ὄνομα τῆς Ἁγίας
Τριάδας, τοῦ μοναδικοῦ Θεοῦ μας, στόν
Ὅποιο ταιριάζει ὅλη ἡ δόξα τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.